

Broedvogels van de Wijde Blik 2019

Dirk Prop

Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken

Broedvogels van de Wijde Blik 2019

Natuurmonumenten

Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken
Werkgroep broedvogelinventarisaties
broedvogels@vwggooi.nl
www.vwggooi.nl

Uitgave VWG : 283

Tekst en foto's : Dirk Prop

Omslag : kromme sloot in veenweidegebied

Copyright 2019 – Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken, Hilversum

Intro

De tellingen zijn uitgevoerd door de volgende waarnemers:

Ellen de Bruin
Ricardo van Dijk
Koos Koopmans
Dirk Prop (coördinator)
Jossi Struijs (subcoördinator)
Frits Wolfswinkel

Nynke van der Ploeg, boswachter van Natuurmonumenten, heeft ons voorzien van informatie over het gebied en zij heeft er voor gezorgd dat we konden beschikken over een gemotoriseerd bootje vanaf de ligplaats bij Fort Kijkuit.

Inhoudsopgave

1.	Samenvatting	4
2.	Inleiding.....	5
3.	Het gebied.....	5
3.1.	Locatie.....	5
3.2.	Ontstaansgeschiedenis en vegetatie	7
4.	Weer	8
5.	Werkwijze.....	9
5.1.	Methode	9
5.2.	Tellingen.....	9
6.	Resultaten	10
6.1.	Aantal territoria.....	10
6.2.	Resultaten per groep	11
6.3.	Potentiële broedvogels	14
6.4.	Inventarisaties voor 2019	14
6.5.	Stippenkaarten	15
7.	Zoogdieren	38
8.	Geraadpleegde bronnen.....	39

1. Samenvatting

In 2019 heeft de Vogelwerkgroep het Gooi en Omstreken (VWG) de broedvogels van de Wijde Blik geïnventariseerd. Het gebied is 345 ha groot en ligt tussen Kortenhoef en de Loenderveense Plassen. Er werden 47 verschillende soorten broedvogels vastgesteld.

Als gevolg van de zandwinning in de vorige eeuw heeft de plas een grote diepte en is er van de oorspronkelijke veenbodem weinig meer over. Het water bevat weinig zwevend materiaal van geërodeerde veenpartikeltjes, en heeft daardoor een heldere kwaliteit. De oeverzones bestaan uit smalle rietkragen. Verlandingsvegetaties zijn schaars. Dit wordt ook weerspiegeld in de samenstelling van de broedvogels. Veruit het talrijkst is de Grauwe Gans met 87 broedparen, die er geen probleem mee heeft om in dicht beboste zones te nestelen. Andere moerasvogelsoorten zijn in dit opzicht echter kritischer en in vergelijking met de andere Vechtvlakten stelden we dan ook lage dichtheden vast bij rietzangvogels.

De bos- en struikvogels zijn talrijk met Winterkoning (52 territoria) en Tuinfluiter, Zwartkop en Tjiftjaf (elk 50 territoria). Met name de Lambertszkade heeft een grote aantrekkingskracht op deze soorten.

2. Inleiding

Natuurmonumenten heeft de Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken gevraagd om de Wijde Blik op broedvogels te inventariseren.

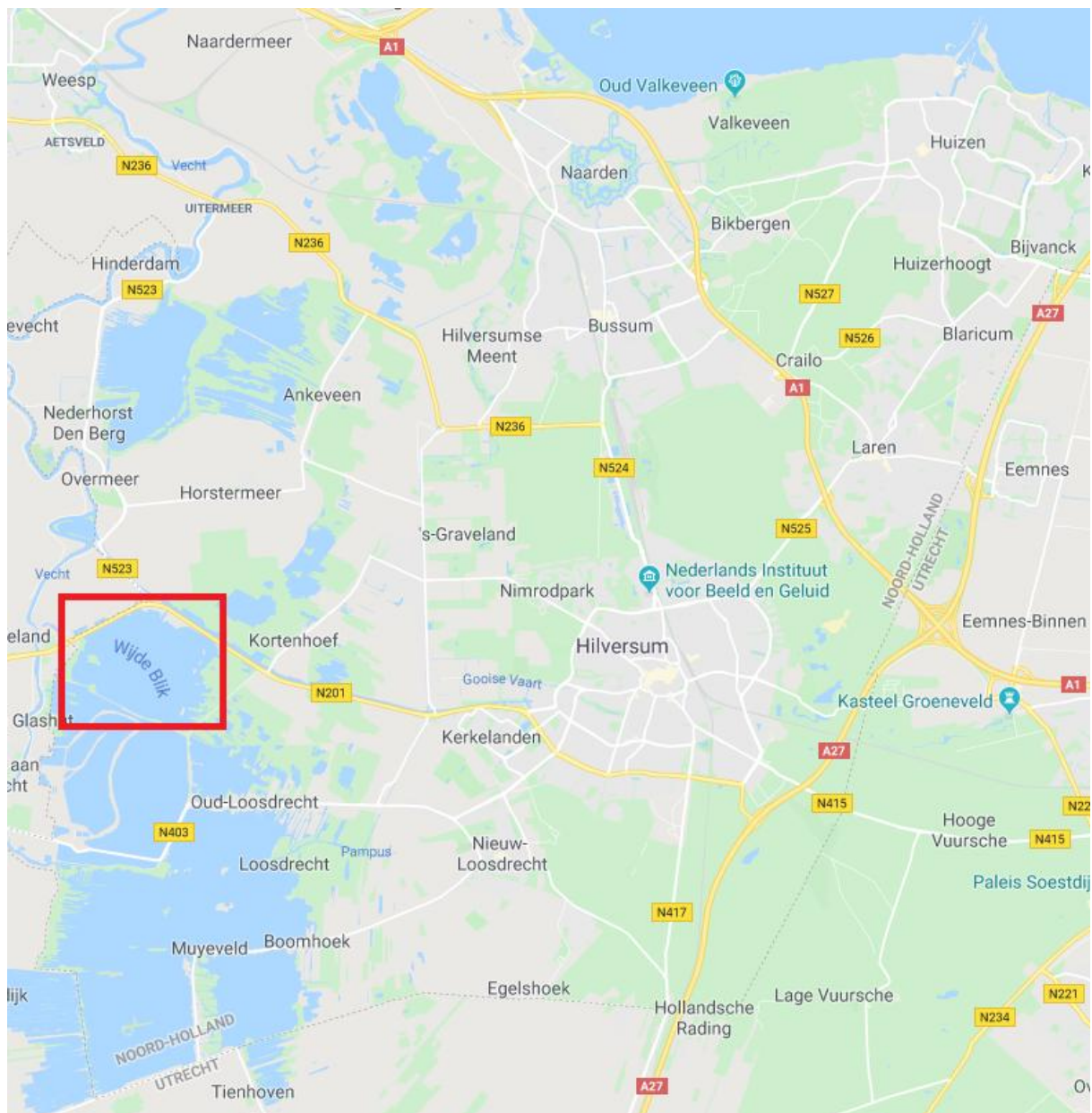
De inventarisatie is in het voorjaar van 2019 uitgevoerd. Doel is om zo nauwkeurig mogelijk het aantal territoria van de broedvogels te bepalen.

3. Het gebied

3.1. Locatie

De Wijde Blik is gelegen tussen de Kortenhoefse en Loenderveense Plas. Het gebied wordt in het noorden begrensd door de Vreelandse Weg met de smalle parallelweg de Zuwe. Direct ten noorden van deze weg loopt het Hilversums Kanaal. De Zuwe' biedt toegang tot het botenverhuurbedrijf annex restaurant Ottenhome en het recreatiestrand de Zuwe

In het oosten wordt het gebied begrensd door de erven van de villa's aan het Moleneind. De Lambertszkade vormt de zuidelijke grens. De zuidelijke oever van deze kade gaat over in de Loenderveense Plas. De moerasvogels die hier zaten zijn niet meegeteld.

Ligging van de Wijde Blik in Gooi en Vechtstreek (bron: Google)

Detailkaart van het telgebied (bron: Avimap).

3.2. Ontstaansgeschiedenis en vegetatie

De ontstaansgeschiedenis is grotendeels dezelfde als bij de andere Vechtplassen. Van oorsprong is het een veengebied dat vanaf de middeleeuwen afgegraven is. In eerste instantie gebeurde dit kleinschalig en groeiden de afgegraven delen weer dicht. In de 18-de en 19-de eeuw versnelde de exploitatie echter. Door de bevolkingsgroei steeg de vraag naar turf en dit stuwde de prijs op. Bovendien verbeterde de techniek om het veen te delven, zodat men het veen tot op de zandbodem volledig kon afgraven. De delving werd dermate rigoureuus uitgevoerd dat er geen verlandend vegetatieherstel meer optrad en grote stukken van het oorspronkelijk veengebied veranderden in open water, in wat wij nu de Vechtplassen noemen.

In de Wijde Blik is het niet gebleven bij turfwinning. Vanaf 1933 is er op grote schaal zand gewonnen dat via het Hilversums kanaal afgevoerd werd naar de eindbestemming, veelal Amsterdam. Door deze winning is de Wijde Blik met een diepte van 35 meter, na de Spiegelpas, de diepste plas van de Vechtplassen. Vanuit milieu oogpunt kwamen er steeds meer bezwaren en in 1978 werd de zandwinning definitief gestaakt. De Wijde Blik en haar oeverland zijn nu voor een groot deel eigendom van Natuurmonumenten.

In de plas liggen enkele eilandjes. In de westelijke hoek ligt een voormalig baggereiland dat inmiddels is begroeid door elzen en berken. Er staan enkele kleine vakantieketjes, die door Natuurmonumenten worden verhuurd, maar voor het overige is het eiland niet toegankelijk voor publiek.

Aan de andere kant van de plas, het oostelijk deel, zijn vijf van aanlegsteigers voorziene recreatie-eilandjes gemaakt. De eilandjes bestaan uit bos en weiden en de oevers zijn met basaltblokken bekaad. Ten behoeve van de recreanten wordt het gras enkele malen per jaar gemaaid.

De plas wordt omgeven door ijle rietkragen met een maximale breedte van een tiental meters. Natuurmonumenten heeft aan de waterzijde over grote afstanden netten geplaatst om de vraat van ganzen tegen te gaan.

Door Natuurmonumenten geplaatste netten beschermen het waterriet tegen de ganzenvraat

Aan de oostzijde zijn de structuren van de voor de Vechtplassen zo kenmerkende legakkers nog aanwezig, ook al zijn ze sterk afgekalfd. Landinwaarts gaan de legakkers over in de tuinen van de villa's aan het Moleneind.

Aan de noordzijde wordt het gebied begrensd door de drukke Vreelandse Weg. Hier is ook een recreatiestrand waar op warme zomerse dagen door de bewoners van Hilversum veel gebruik van wordt gemaakt.

De Wijde Blik heeft slechts één toegang, en wel vanaf het Hilversums kanaal. Aan de Zuwe zijn een zeilschool en botenverhuur gevestigd.

De zuidzijde van het gebied is veel rustiger. Hier wordt het begrensd door de Lambertszkade, een twee kilometer lang fietspad op een veenkade tussen Loenen en het Moleneind.

In de meest zuidwestelijke hoek is een veenweide bewaard gebleven die ook binnen het telgebied ligt. Het gebied wordt beweid met koeien. Meest opvallende kenmerk is een kromme watergang die een bijzonderheid vormt in een gebied waar verder de door de veenafgraving ontstane rechte lijnen het beeld bepalen.

De koeien in de veenweide volgen geboeid de voortgang van de inventarisatie

In tabel 1 zijn de oppervlaktes van de verschillende zones opgenomen. De opgave is vrij grof omdat er veel overgangsgebieden zijn, waarvan de inpasbaarheid in een bepaalde categorie arbitrair is.

Gebiedstype (ha)				
Water	Bos	Riet	Weide	Totaal
271	63	6	5	345

Tabel 1 oppervlakte van de verschillende landschapstypes

4. Weer

De temperaturen lagen boven het gemiddelde en de junimaand was zelfs de warmste sinds het begin van de meting. Op 2 juni werd in de Bilt de eerste tropische dag van het zomerseizoen genoteerd (maximumtemperatuur 30°C of hoger).

Op 5 mei moest de route worden ingekort vanwege de harde wind. Door de hoge golfslag was varen met de boot niet mogelijk.

5. Werkwijze

5.1. Methode

De inventarisatie is uitgevoerd volgens de door Sovon ontwikkelde broedvogelkarteringsmethode (BMP) (Vergeer et al. 2016).

De waarnemingen zijn in het veld digitaal op een (mini-) tablet ingevoerd via de applicatie Avimap.

Na de laatste telling zijn de territoria berekend via de automatische clustering van Sovon.

5.2. Tellingen

De tellingen zijn uitgevoerd door teams met minimaal twee personen waarvan minstens één ervaren teller.

Van 6 april t/m 29 juni 2019 is tweewekelijks een inventarisatie uitgevoerd.

De telling werd grotendeels uitgevoerd vanuit een bootje die was voorzien van een buitenboord benzinemotor en een fluistermotor.

Vertrekplaats was Fort Kijkuit vanwaar we via het Hilversums Kanaal naar de plas voeren. We volgden daar de oeverzone en voeren zo de hele plas rond. De vaarrichting wisselde per teldatum. We maakten een tussenstop op het westelijke eiland en veenweidegebied, welke we lopend hebben geïnventariseerd.

Na afloop van deze route, reden we met de auto naar de Molendijk om vandaar de Lambertszkade lopend langs het fietspad te inventariseren.

De oppervlakte van het gebied was feitelijk te groot om op één ochtend te tellen. Zo duurde bijvoorbeeld de inventarisatie van 18 mei acht uur. Bij een telgebied van zo'n omvang is de volledigheid onvermijdelijk lager dan een kleiner gebied waarin een fijnmaziger route kan worden afgelegd. Met name de bosvogels in het oostelijke bosgebied langs het Moleneind zullen hierdoor onderteld zijn.

Wat betreft de rietvogels langs de oevers echter zal de telling redelijk volledig zijn. Dat geldt ook voor de Lambertszkade waar de zangactiviteit ook in de late ochtend vaak nog zeer goed was. Bovendien werd dit gedeelte lopend geteld wat toch altijd nauwkeuriger resultaten geeft dan tellingen vanuit de boot.

Er is geen avondbezoek gebracht.

In Tabel 2 zijn de bezoekdata met de tijdstippen opgenomen.

datum	dekkings- percentage	begintijd	eindtijd	Opmerkingen
6 april	100	06:22	10:24	
20 april	100	06:02	11:57	
5 mei	40	05:35	7:31	Vanwege wind niet met boot
18 mei	100	05:21	13:28	
31 mei	1	15:30	16:00	Noordelijk bosje langs weg
1 juni	100	05:01	12:12	
29 juni	100	06:37	11:43	

Tabel 2. Datum en tijd van de bezoeken.

6. Resultaten

6.1. Aantal territoria

Tabel 3 geeft de aantallen territoria van de broedvogels in 2019.

Soort	aantal	Soort	aantal
Fuut	28	Cetti's zanger	2
Knobbelzwaan	3	Rietzanger	12
Grauwe Gans	87	Bosrietzanger	2
Grote Canadese Gans	4	Kleine Karekiet	40
Nijlgans	15	Spotvogel	2
Krakeend	4	Tuinfluitier	50
Wilde Eend	25	Zwartkop	50
Soepeend	6	Tjiftjaf	50
Krooneend	7	Fitis	20
Kuifeend	2	Grauwe Vliegenvanger	2
Waterhoen	1	Staartmees	2
Meerkoet	42	Matkop	2
Houtduif	14	Pimpelmees	13
Koekoek	3	Koolmees	22
IJsvogel	3	Boomkruiper	4
Grote Bonte Specht	11	Gaai	1
Boerenzwaluw	++	Zwarte Kraai	4
Witte Kwikstaart	8	Huismus	2
Winterkoning	52	Vink	40
Heggenmus	10	Groenling	5
Roodborst	14	Putter	6
Nachtegaal	1	Goudvink	3
Merel	25	Rietgors	8
Zanglijster	6	Aantal soorten	47

Tabel 3. Aantal vastgestelde territoria in de Wijde Blik 2019.

6.2. Resultaten per groep

Eenden en ganzen

De Grauwe Gans is met 87 broedvogels veruit de meest talrijke broedvogel van het gebied. Dit aantal is gebaseerd op 77 nestvondsten door Natuurmonumenten bij het uitvoeren van de nestreductie. Dit aantal is aangevuld met een tiengal op basis van onze nestenvondsten en waarnemingen van oudervogels met jongen. Het werkelijk aantal zal waarschijnlijk nog iets hoger liggen, maar dit blijft lastig exact vast te stellen door het grote aantal aanwezige tweedejaars ganzen, die nog niet geslachtsrijp zijn.

Foeragerende groepen van meer dan 100 ganzen waren tot juni aanwezig op de westelijke veenweiden. Dit is de meest grasrijke zone dat aan de plas grenst dus geen wonder dat de ganzen zich hier concentreren.

De meeste ganzen broeden op het westelijke baggereiland en in de bossen en ruigtes bij de westelijke veenweide. Het nestelen op zo'n eiland met ruime afstand tot de oever behoedt de ganzen voor predatie door Vossen. Ook in de andere Vechtplassen worden de grootste concentraties ganzen aangetroffen op eilanden. Het belangrijkste gevaar voor de ganzen is tegenwoordig echter Natuurmonumenten die in verband met bescherming van kwetsbare vegetaties en rietontwikkeling de populatie ganzen probeert te beperken door het onklaar maken eieren in de nesten. Toch waren er in mei groepen van ca 70 exemplaren jonge ganzen aanwezig in het water bij het westelijke veenweide.

Een groot legsel van de Grauwe Gans in het bos op het westelijke baggereiland.

Meer verspreid waren er ook broedgevallen op de oostelijke recreatie eilanden en de westelijke bossen. Opvallend was dat de Grauwe Gans in de zone langs de Vreelandse Weg nagenoeg ontbrak.

De Nijlgans is met 15 territoria een talrijke broedvogel. We zagen vier paren met 3, 3, 6 en 7 jongen. Door Natuurmonumenten zijn 4 nesten gevonden. Procentueel ligt dit aandeel veel lager dan bij de Grauwe Gans. Dit is het gevolg van de goed verscholen nestplaatsen van de Nijlgans waardoor ze minder gemakkelijk worden gevonden.

Opvallend was een soos van 32, vermoedelijk nog niet geslachtsrijpe, vogels die gedurende het hele voorjaar bij het westelijke eiland verbleven.

In veel geringer aantal (4 territoria) broedt ook de Grote Canadese Gans in de oevers van de plas.

Wilde Eend is met 31 paar redelijk talrijk. Het aandeel van Soepeenden (6 paar) was hoog. Kuifeend en Krakeend waren met 4 en 2 broedparen schaars. Daarentegen is het aantal Krooneenden met 7 broedgevallen in vergelijking met de andere Vechtplassen hoog. Nestvondsten of vogels met jongen zijn overigens niet waargenomen.

Watervogels en IJsvogel

Het water van de Wijde Blik bevat weinig zwevende veendeeltjes en het water is daardoor minder troebel dan dat van de andere Vechtplassen. Voor een oogjager als de Fuut is dit heldere water zeer geschikt en de soort komt met 28 paar in de oeverzone overal voor. Voor het nest wordt in de oevervegetatie een plek gezocht dat een beetje beschermt is tegen de hoge golfslag om het drijvende nest te fabriceren.

De IJsvogel is eveneens een oogjager en ook deze soort deed het goed met drie territoria. Twee hiervan waren gelegen in het oostelijke deel. Eén van deze vogels bewoonde een nest dat door ijsvogelonderzoeker Jelle Harder met een camera werd gemonitord. In de het zuidwestelijke deel namen we drie maal een luid roepende IJsvogel waar, eenmaal met een vis in zijn snavel. Alles wees er op dat de vogels hier broedden en er was ook een geschikte kluit van twee en een half meter hoog van een omgewaaide eik maar het nest hebben we niet kunnen ontdekken.

Bos en struikzangers

Het merendeel van de vastgestelde territoria behoort tot de categorie bos- en struikzangers. Meest talrijk zijn Winterkoning (52 territoria), Tuinfluiter, Zwartkop en Tjiftjaf (elk 50 territoria). Meestal behoort de Fitis ook tot de *big five* in de bossen van de Vechtplassen maar deze soort bleef rond de Wijde Blik beperkt tot 20 territoria.

De hoogste dichtheden haalden deze vogels aan weerszijden van het fietspad van de Lambertzskade.

De Lambertzskade in mei

Vermeldenswaard zijn verder de zeldzamere soorten : Nachtegaal (1 territorium), Spotvogel (2 territoria) en Matkop (2 territoria). Deze laatste soort is zo sterk afgenomen in de moerasgebieden dat een volledig verdwijnen dreigt, maar er blijft nog hoop.

Moeraszangvogels

Van de Rietzanger stelden we 12 territoria vast en van de Rietgors 8. Snor en Blauwborst ontbraken. Deze aantallen blijven ver achter bij die van de naburige plassen: Het Hol, Ankeveense, Kortenhoefse en Loosdrechtse Plassen (o.a. Prop, 2012).

De Kleine Karekiet is de meest talrijke rietzangvogel, maar 40 territoria in een oeverlengte van meer dan 13 kilometer houdt evenmin over.

Het ligt voor de hand om het schaarse voorkomen van de rietzangvogels te wijten aan de recreatie op de plas van motorboten, zeilers, vissers, en zwemmers. We zagen echter geen relatie tussen de intensiteit van de recreatie en het voorkomen van rietvogels. Ook in de rustige delen werden weinig territoria vastgesteld.

Er zijn twee andere oorzaken aan te wijzen. In de eerste plaats kent de Wijde Blik zeer weinig moerassige vegetatie. De overgang van water naar land is vrij abrupt, en de vegetatie op het land wordt vooral gevormd door Elzen en Wilgen. Deze scherpe grens tussen water en land treedt ook in de andere Vechtplassen op, maar daar komen plaatselijk ook kleine vlakken verlandingsvegetatie voor die qua oppervlak groot genoeg zijn voor de vestiging van de verschillende rietzangvogels. Het nagenoeg ontbreken van deze moerassige vegetatie in de Wijde Blik hangt ook samen met de zandwinning die er gedurende lange tijd heeft plaatsgevonden. Van de venige deklaag is weinig meer over. Dit zorgt er voor dat het water weliswaar helder is, maar de bodem bestaat uit kaal zand, waarop slechts ijl riet kan groeien.

Toch blijven er vragen over de verklaring en over de dichtheidsverschillen van de rietzangvogels. Neem bijvoorbeeld de aangrenzende Loenderveense Plas, die in beheer is bij Waternet. Hier is de veenbodem nog rigoureuzer weggezogen dan in de Wijde Blik en op grond hiervan is een navenant lager aantal moerassoorten te verwachten. Het tegendeel is echter het geval: de dichtheden van de rietzangvogels zijn hier bijna een factor tien hoger dan in de Wijde Blik. Aannemelijk is dat het voedselaanbod van insecten een belangrijke rol speelt maar hoe dit verband houdt met de samenstelling van de bodem zal onderzoek uit moeten wijzen.

2 territoria van de Cetti's Zanger werden vastgesteld. Deze soort heeft de Vechtstreek recent gekoloniseerd en is met een geleidelijke opmars bezig.

Broedvogels van gebouwen

We zagen in mei en juni Boerenzwaluwen boven water jagen. In een ongebruikte botenloods langs de Lambertszkade vonden we 8 nesten, maar we hebben andere loodsen en schuurtjes niet doorzocht zodat het bij een grove aantalschatting van enkele 10-tallen blijft.

Tijdens tellingen in mei en juni hoorden we bij een schuurtje op een legakker Huismussen tsjilpen.

Een vreemde plek, maar omdat we de vogels hier drie maal hebben gehoord, mogen we aannemen dat ze hier hebben gebroed; het precieze aantal is niet bekend.

6.3. Potentiële broedvogels

Enkele potentiële broedvogelsoorten werden waargenomen zonder dat er volgens de BMP een geldig territorium kon worden vastgesteld:

- Op 20 april vloog een Zeearend laag over het water richting Kortenhoef. Na de vestiging van de eerste Zeearend binnen ons werkgebied op de Dode Hond in 2018 is het afwachten wanneer de arend zich ook zal vestigen in het Vechtplassengebied.
- Twee maal is een Buizerd gezien, maar er waren verder geen aanwijzingen voor broeden.
- Op 6 en 20 april werden drie paar Bergeenden gezien, onder andere ook in het westelijke veenweide gebied. De soort zou hier prima kunnen broeden maar werd bij de latere tellingen niet meer teruggezien.
- Op 6 april hoorden we meerdere malen de roep van een Dodaars vanuit de rietkraag in het oostelijk deel.
- Op 6 april werd een Scholekster gezien op één van de oostelijke recreatie- eilandjes. Zo'n eilandje is een geschikte broedplaats maar de vogels zullen gemakkelijk worden verstoord door recreanten.
- Vier maal is een Ekster waargenomen in de meest zuid-westelijke hoek, maar dit is niet voldoende voor een geldig territorium volgens de BMP criteria..

6.4. Inventarisaties voor 2019

De Wijde Blik is in het verleden niet vaak geïnventariseerd op broedvogels.

Bij zijn omvangrijke inventarisatie van de oostelijke Vechtplassen heeft R. de Wijs (1993) het westelijk deel van de plas geteld. Meest opvallend is dat de Grauwe Gans in 1993 nog niet in de Wijde Blik broedt. Verder zijn er geen grote verschillen tussen 1993 en 2019. Wel vindt De Wijs bijna twee maal zo veel Futen, maar in 1993 zijn ook de waterpartijen ten noorden van de Vreelandse Weg meegeteld wat het verschil deels kan verklaren.

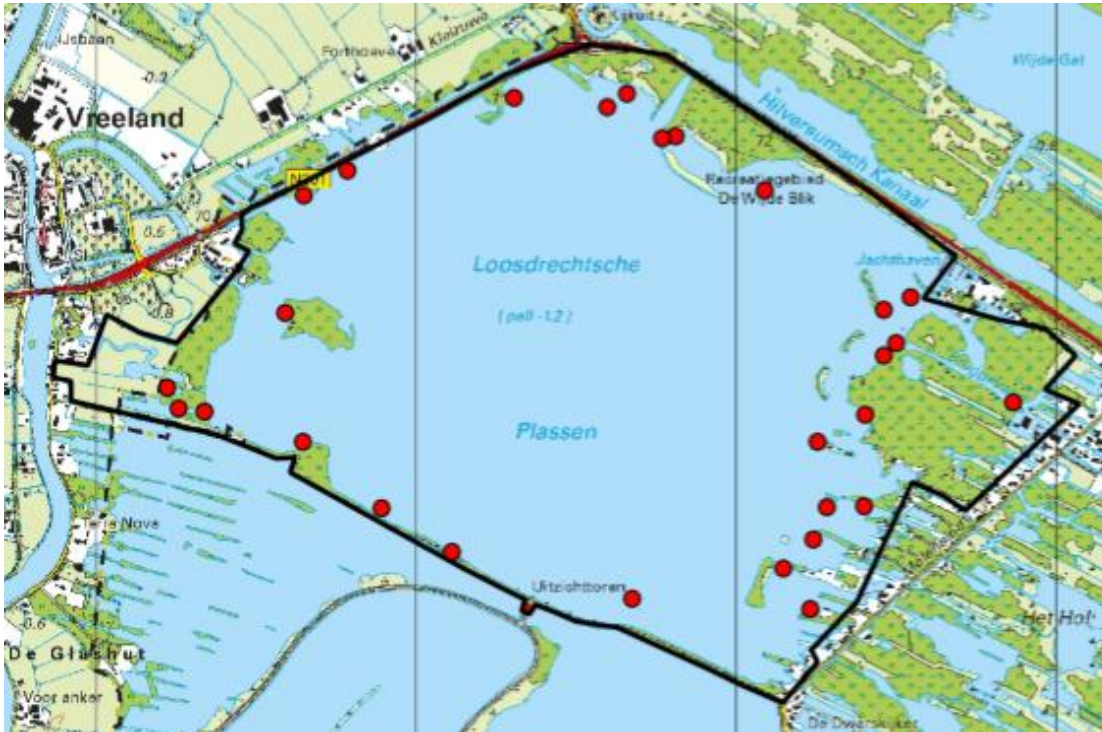
Meer recent is een inventarisatie uitgevoerd door Meijer (2014). De door hem vastgestelde aantallen bedroegen slechts de helft tot een kwart van die van 2019. De telintensiteit in 2014 was echter veel lager zodat een goede vergelijking niet te maken is, en we zeker niet kunnen concluderen dat het aantal broedvogels enorm is gestegen. Integendeel, Meijer stelde in de noordoostelijke hoek twee territoria van de Grote Karekiet vast; deze waren in 2019 verdwenen.

6.5. Stippenkaarten

Dit hoofdstuk bevat de stippenkaarten van de soorten waarvan volgens de BMP criteria een geldig territorium is vastgesteld. Elke stip representeert één territorium.

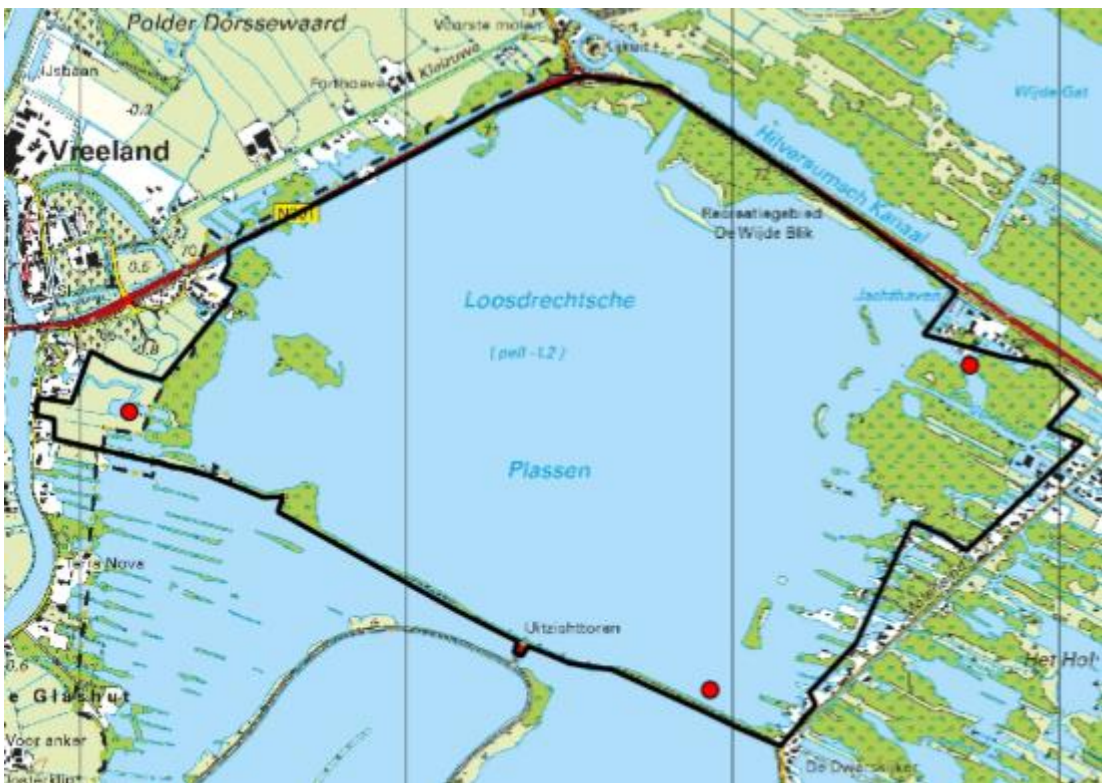
Fuut

28 territoria

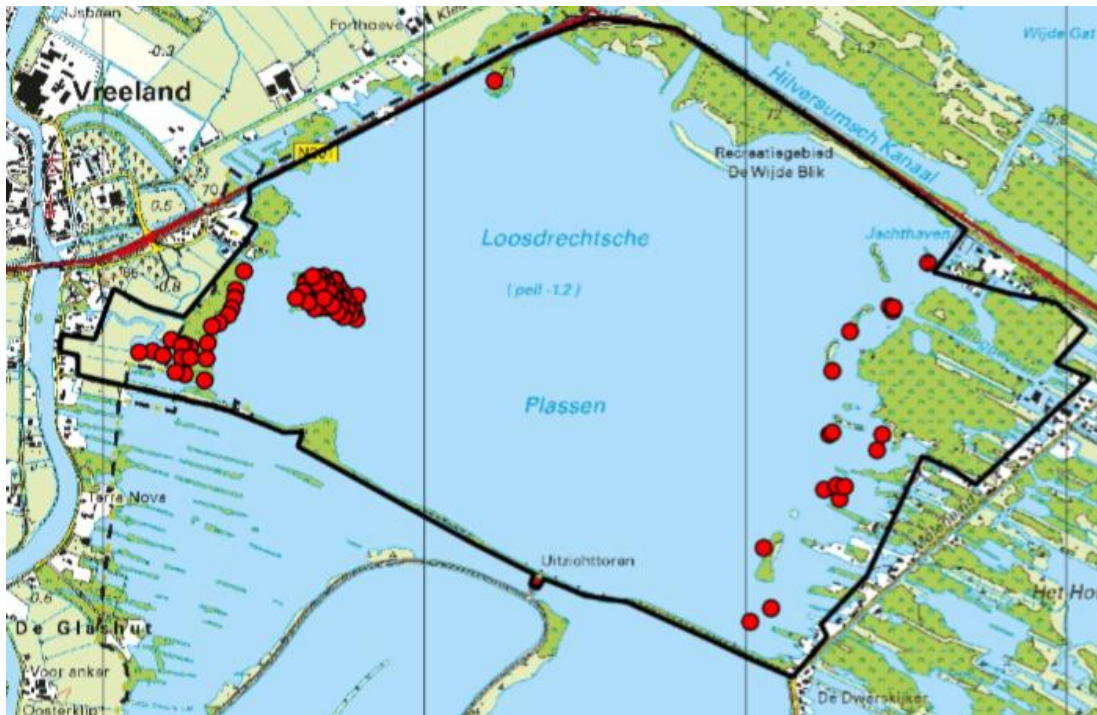
Knobbelzwaan

3 territoria

Grauwe Gans

87 territoria

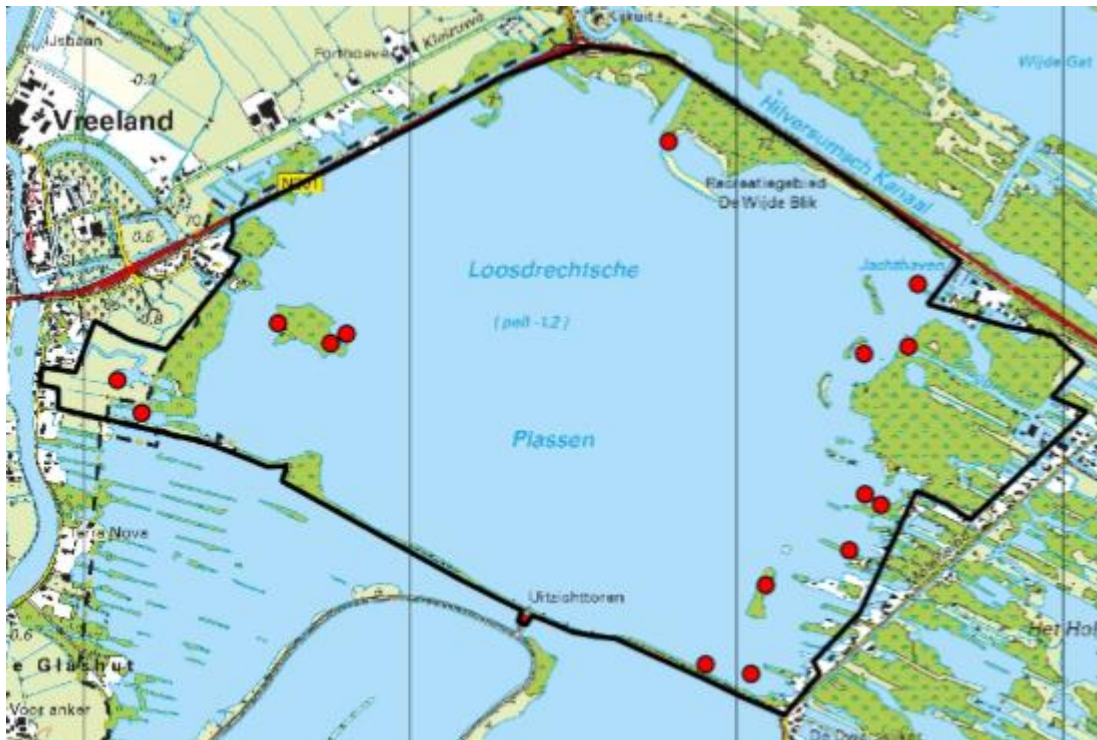
Grote Canadese Gans

4 territoria

Nijlgans

15 territoria

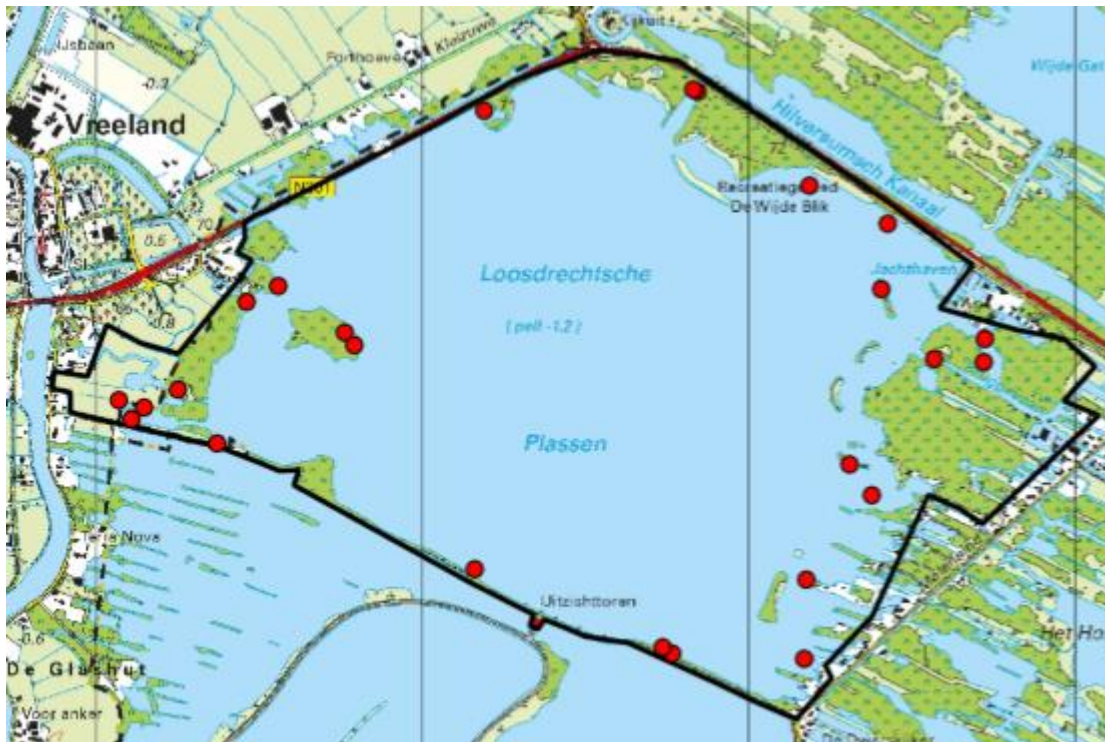
Krakeend

4 territoria

Wilde Eend

25 territoria

Krooneend

7 territoria

Kuifeend.

2 territoria

Waterhoen

1 territorium

Meerkoet

42 territoria

Houtduif

14 territoria

Koekoek

3 territoria

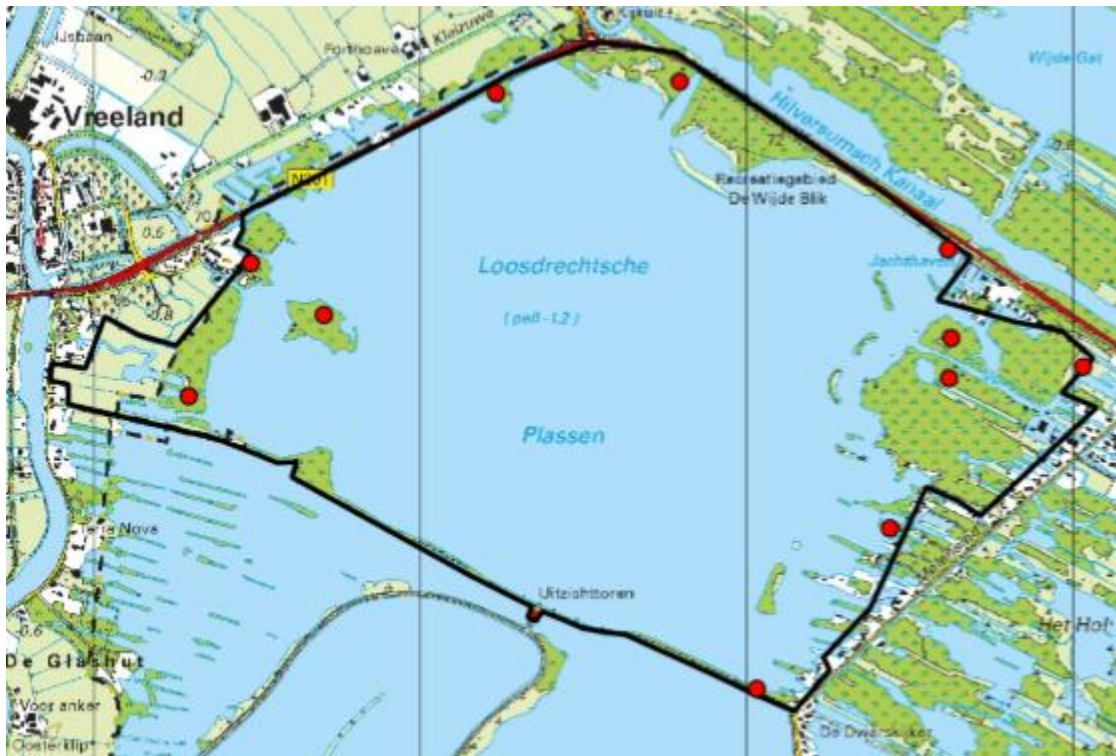
IJsvogel

3 territoria

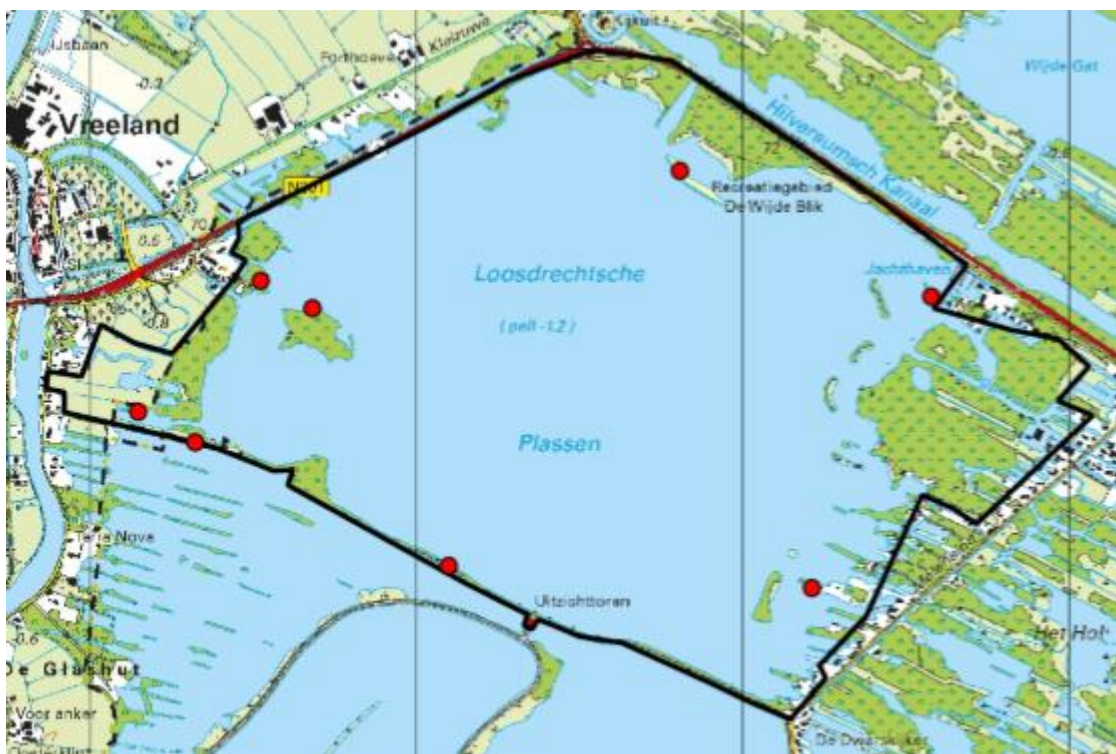
Grote Bonte Specht

11 territoria

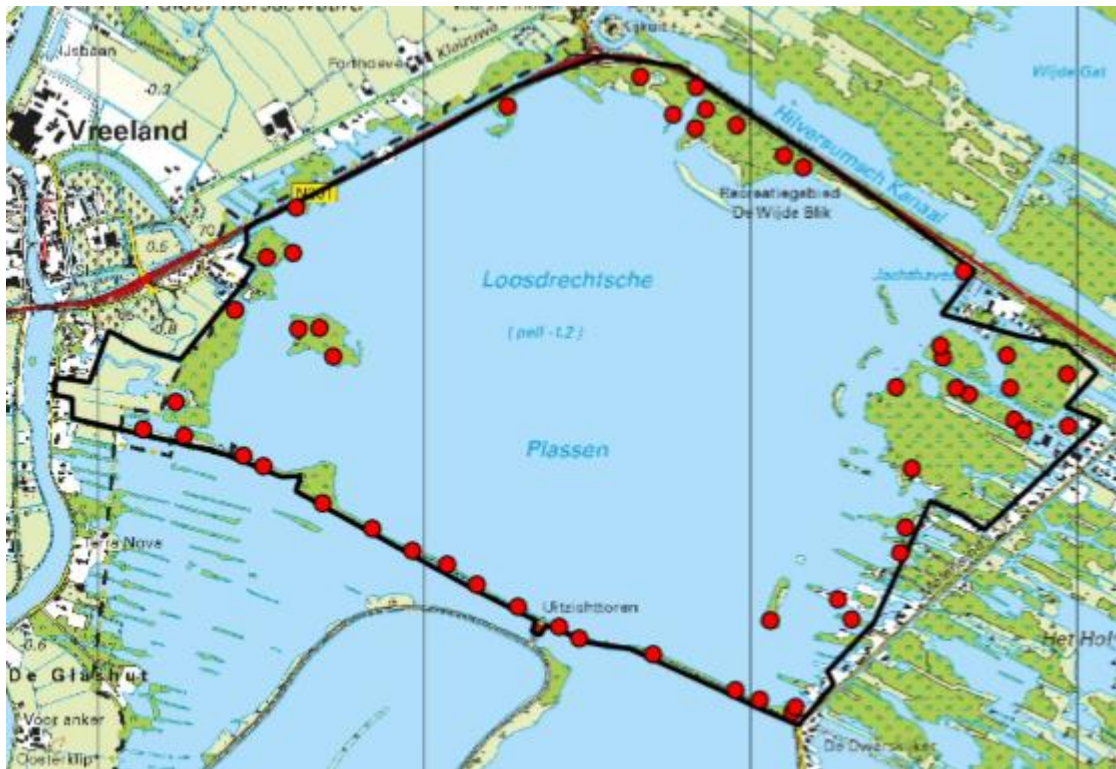
Witte Kwikstaart

8 territoria

Winterkoning

52 territoria

Heggenmus

10 territoria

Roodborst

14 territoria

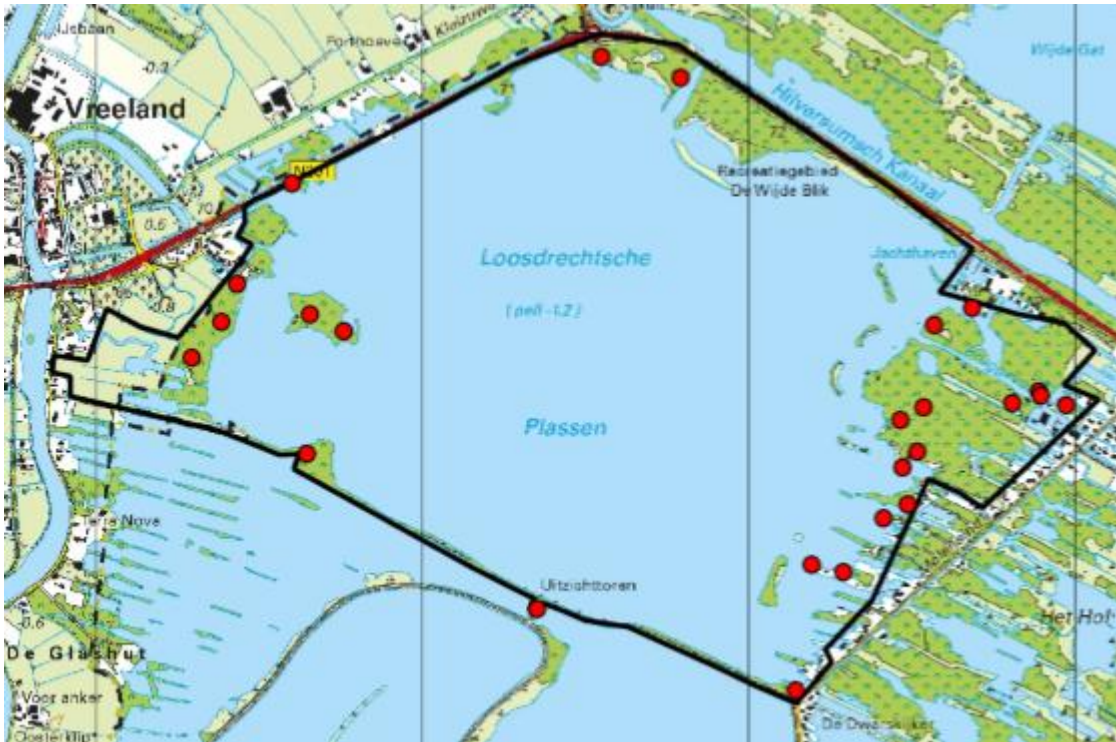
Nachtegaal

1 territorium

Merel

25 territoria

Zanglijster

6 territoria

Cetti's Zanger

2 territoria

Rietzanger

12 territoria

Bosrietzanger

2 territoria

Kleine Karekiet

40 territoria

De

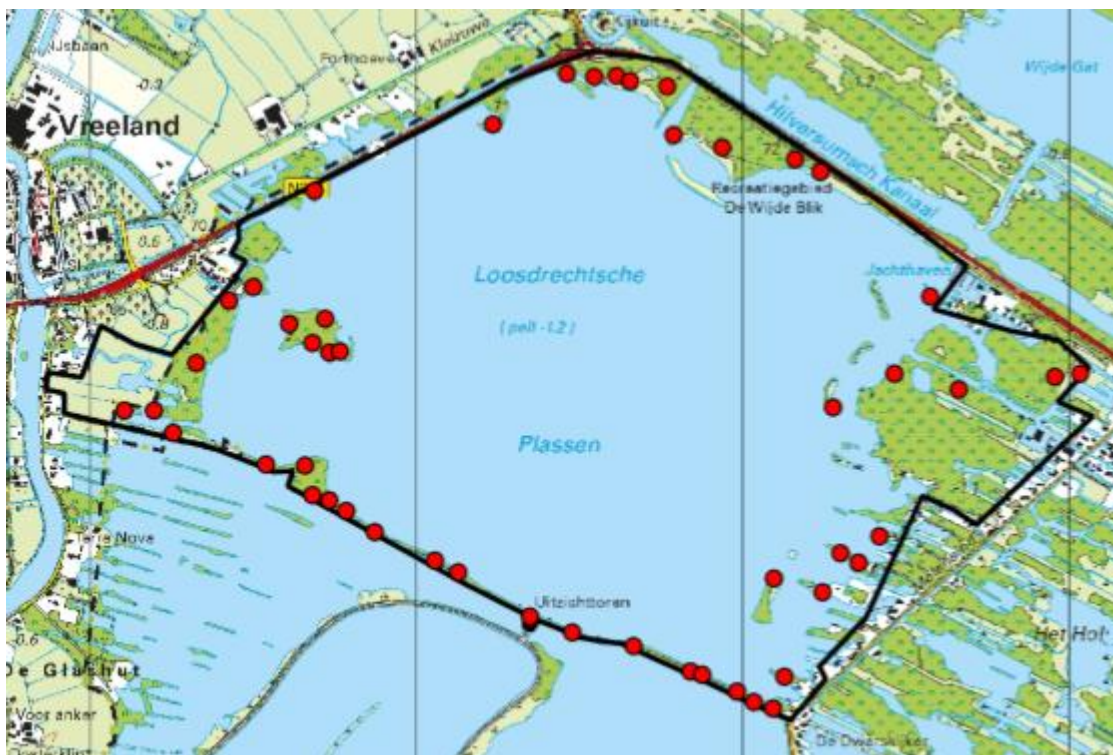
Spotvogel

2 territoria

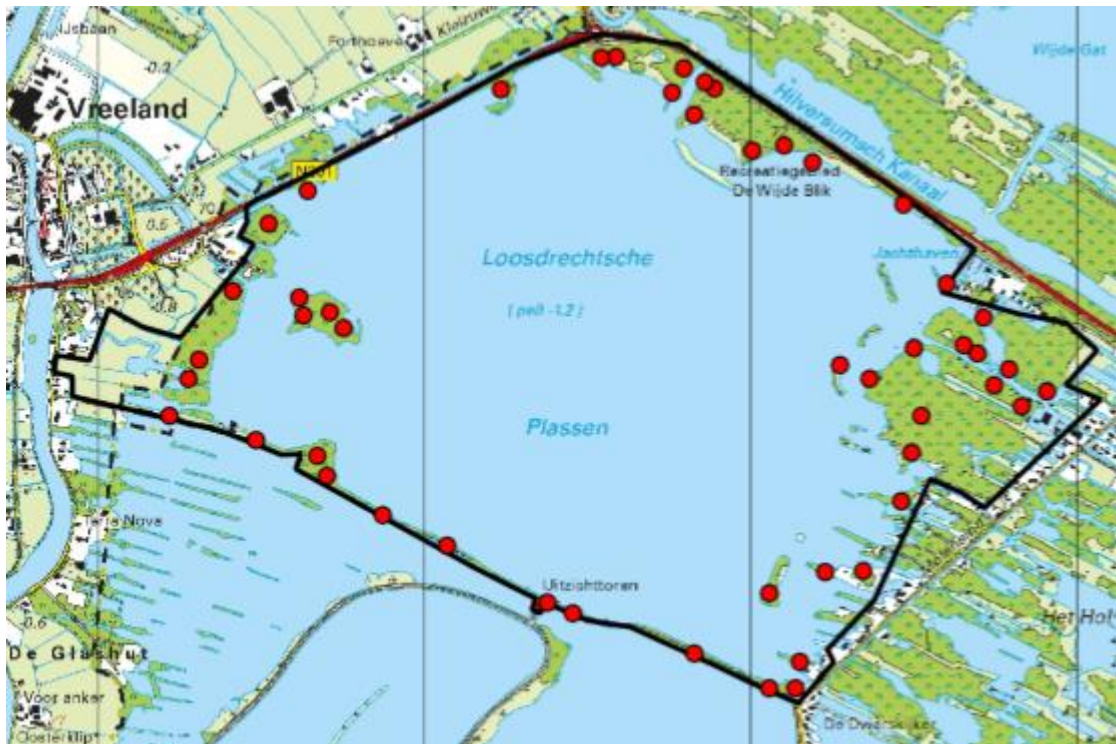
Tuinfluitert

50 territoria

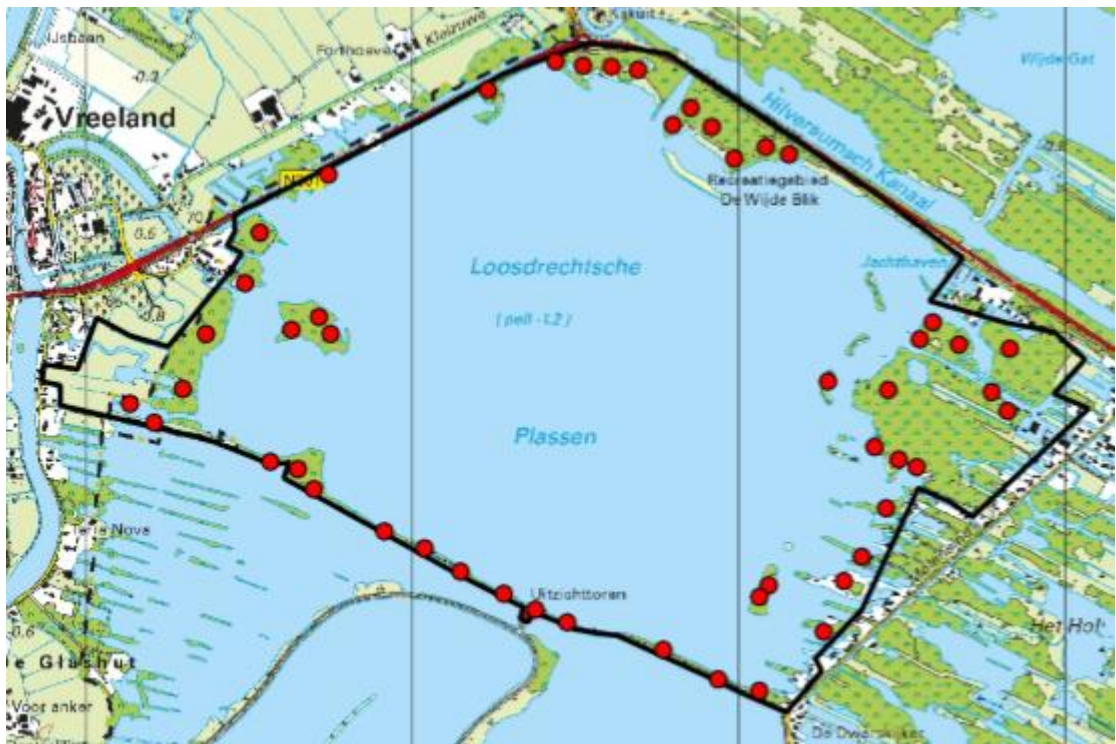
Zwartkop

50 territoria

Tijftjaf

50 territoria

Fitis

20 territoria

Grauwe Vliegenvanger

2 territoria

Staartmees

2 territoria

Matkop

2 territoria

Pimpelmees

13 territoria

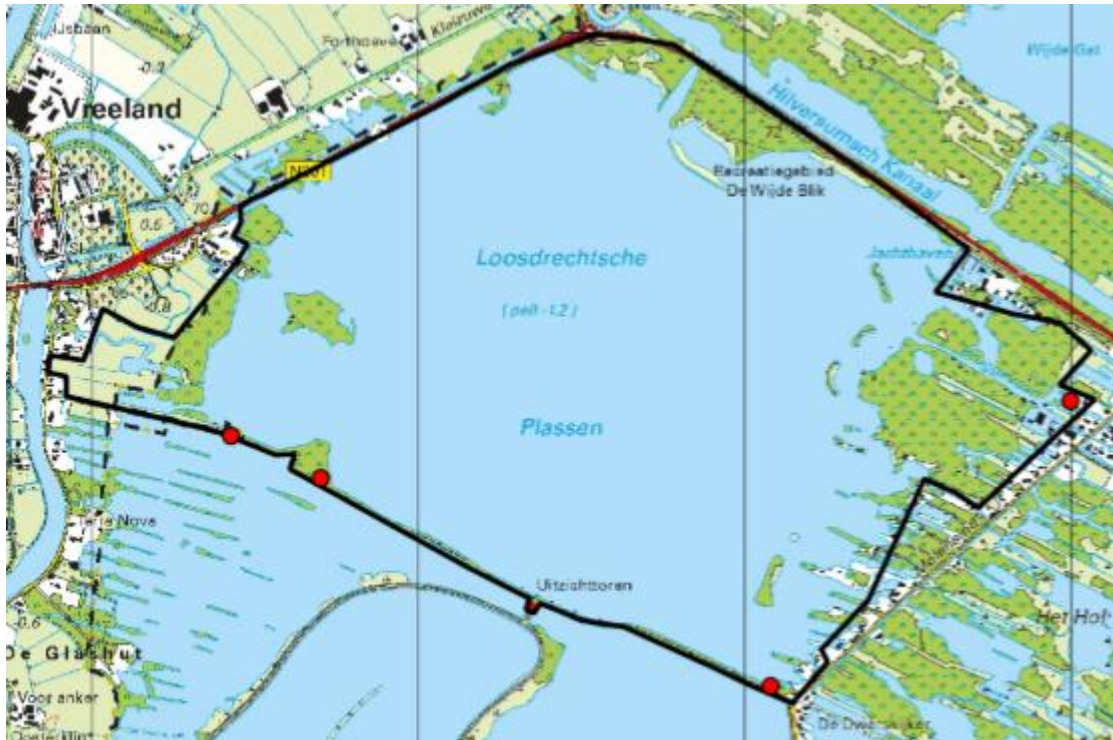
Koolmees

22 territoria

Boomkruiper

4 territoria

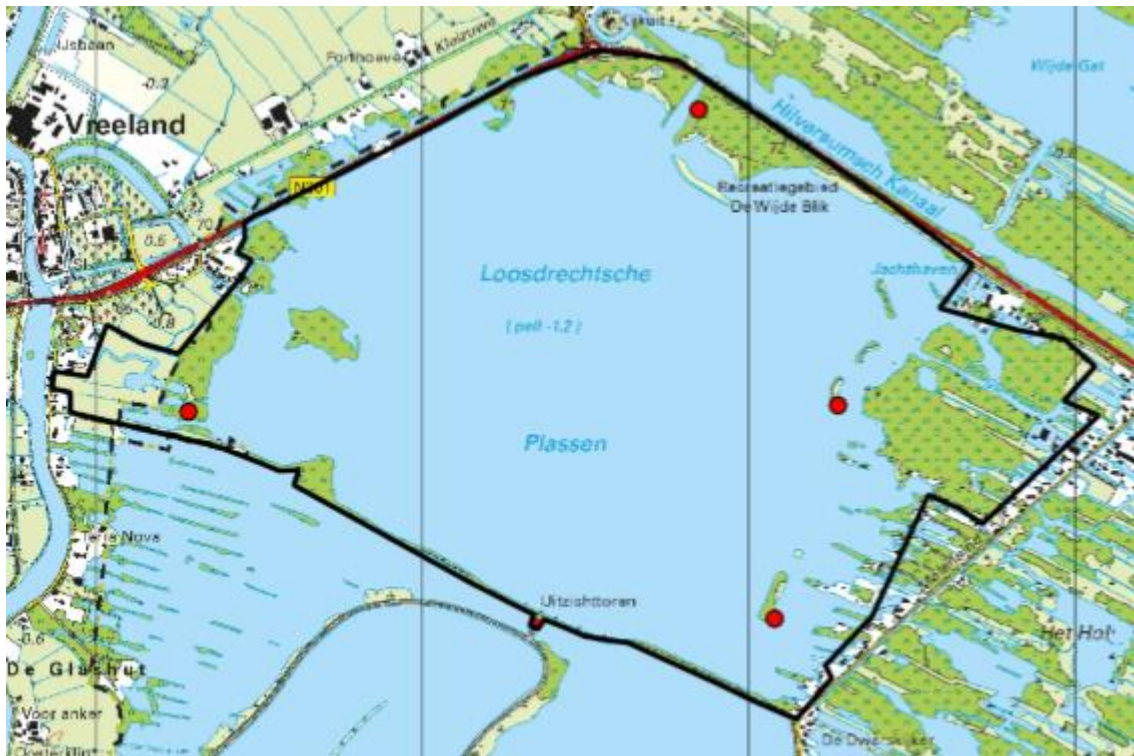
Gaai

1 territorium

Zwarte Kraai

4 territoria

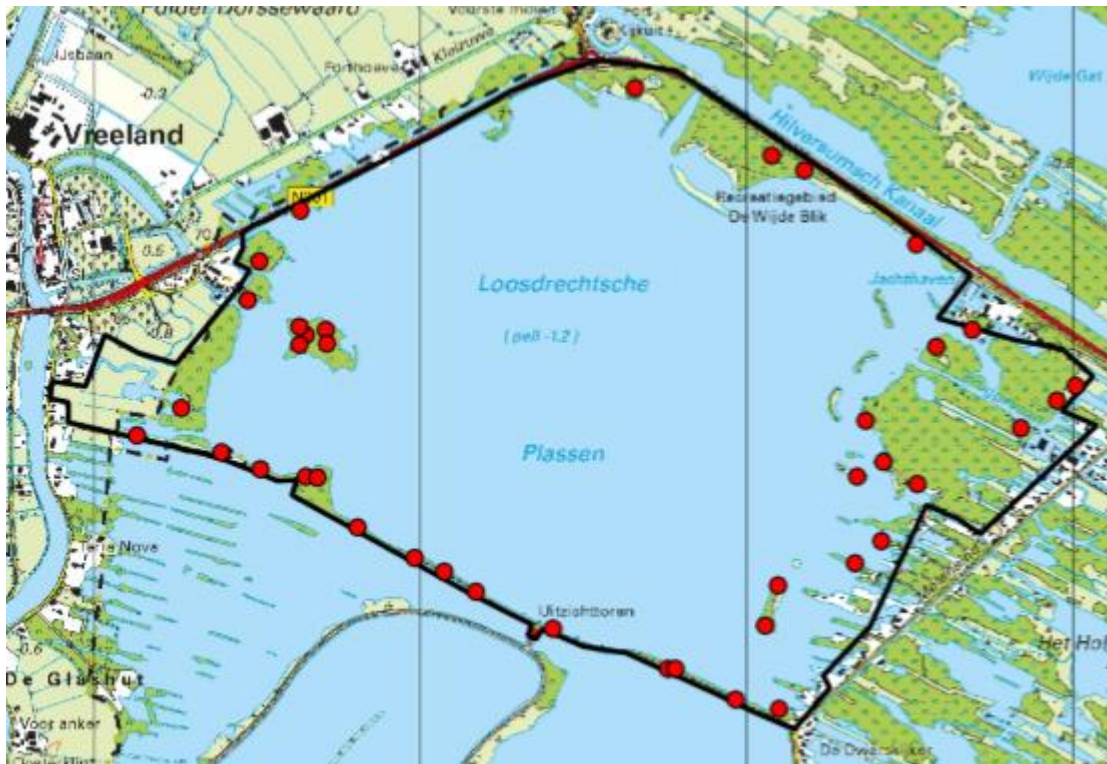
Huismus

2 territoria

Vink

40 territoria

Groenling

5 territoria

Putter

6 territoria

Goudvink

3 territoria

Rietgors

8 territoria

7. Zoogdieren

Hazen, Reeën en andere grote zoogdieren zijn niet gezien.

Wel troffen we op het westelijk baggereiland de sporen aan van een mysterie dier.

Omgeknaagde bomen deden in eerste instantie denken aan het werk van een Bever maar het ging telkens om half vergane Berken, terwijl een Bever, zoals bekend, een voorkeur heeft voor gezonde bomen. Ook is een hyperactieve specht geopperd, maar dat komt niet overeen met de duidelijk zichtbare knaagsporen. Mogelijk verbleef er een Beverrat op het eiland, maar dit vermoeden is niet door zichtwaarnemingen ondersteund.

8. Geraadpleegde bronnen

- Meijer, K. 2014. Inventarisatie broedvogels, dagvlinders, en libellen in de oostelijke Vechtplassen. Altenburg en Wijmenga rapport 2058
- Prop, D. 2012. Broedvogels van Het Hol. Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken Rapport 211.
- Vergeer J.W., A.J. van Dijk., A. Boele, J. van Bruggen & F. Hustings 2016. Handleiding SOVON Broedvogelonderzoek Nederland, Nijmegen
- de Wijs, W.J.R. 1993 Broedvogels in de Vechtplassen. Intern rapport Natuurmonumenten